

anførte forskjelligte Kjendsgjæringer, forskjelligte Mangler i en eller anden Retning; saa kan jeg ogsaa sige: Ja, deri har han virkelig Ret, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at en Generalsecretair skulde være det Universalmiddel, der skulde hjælpe os udover alle Vanskeligheder; ialfald er det da ikke noget saadant Geni, Mindretallet har tænkt sig, der skulde komme frem som Generalsecretair. Den ærede Taler begyndte med at sige, at jeg havde følt mig fornærmet over, at man sagde, at Tanken detom var laant derfra og derfra, og at jeg meente, at det var uvigtigt at have Kjendskab til fremmede Lænde og deres Indretning; men jeg troede dog, at det ærede Medlem kjendte mig saameget, at han vidste, at, naar jeg siger, at jeg ikke har et saadant Kjendskab, saa er det Noget, som jeg dybt beklager, thi det er jo netop deri, at jeg føler min Alsmagt overfor det ærede Medlem og det ærede Medlems Overmagt overfor mig, idet det ærede Medlem overfor mig kan slaae om sig med sit gode Kjendskab til Udlandet og derved komme ind paa en Kampplads, hvor jeg ikke kan møde ham. Jeg beklager virkelig, alene for den interessante Forhandlings Skyld, som jeg undertiden har med det ærede Medlem, at jeg ikke har mere Indsigt i disse Forhold. Det var imidlertid en forunderlig Slutning, som det ærede Medlem kom til, idet han sagde, at vi ikke skulde have kaldet disse Mænd Generalsecretairer, men at vi skulde have kaldt dem Understatssecretairer, thi det vilde være den Slags Folk, som de kom nærmest; men naar det ærede Medlem har hørt, at jeg ikke har laant Tanken fra England, hvorledes kan han saa undre sig over, at jeg heller ikke har laant Navnet fra England. (Vilse: Der er flere i Udvalget.) Ja, men de Allerfleste staae i den Henseende paa omtrent det samme Trin som jeg. Selv om jeg havde vidst det, vilde jeg ikke have optaget en engelsk Bencævnelse; nei, jeg tror, at man skal holde sig til danske Bencævnelser, naar vi ere i Danmark, og ikke tage Bencævnelser, som bruges i andre Lænde og paa andre Steder. Det ærede Medlem meente, at jeg bestemt og udtrykkelig havde erklæret, at der ikke kunde paavises Exempler, der skulde kunne vise, hvorfor vort Forslag om General-

secretairerne maatte ansees for uanselig. Det er jo naturligt, at, naar man staaer i en offentlig Forsamling, saa kan man ikke der fremsætte som Benviser og Kjendsgjæringer Alt, hvad man tror og veed subjectivt. Det ærede Medlem vil indrømme, at han kan komme i saadanne Tilfælde, at han subjectivt kan vide Et og Andet, som han ikke kan fremsætte i en offentlig Forsamling, og han vil derfor kunne begribe, at jeg ikke behøver at være blottet for saadanne Exempler, fordi jeg ikke har anført dem her. Det ærede Medlem anførte udtrykkelig mine Bemærkninger med Hensyn til Generalsecretairerne; men hvad han sagde, gik langt videre end det, jeg havde udtalt. Det ærede Medlem meente, at jeg havde sagt, at enhver ny Minister behøvede en ny Generalsecretair; men hvad jeg har sagt, er dette, at jeg antog, at i Reglen vilde en ny Minister benytte sin Forgængers Generalsecretair, og at det kun var i saadanne Tilfælde, hvor der indtraadte et Omflag, hvor der skulde gjenføres mere indgribende Reforme, at jeg antog, at det var nødvendigt at vælge nye. Jeg har altsaa ikke talt om, at det skulde være nødvendigt for enhver ny Minister at vælge en ny Generalsecretair. Det ærede Medlem vilde ikke lade det Exempel gjælde, som jeg nævnte; men det var ingen Departementschef, der var Tale om, men en Contoirchef. Jeg vil kun sige, at det var Noget, jeg fremsatte, fordi det er Alle bekendt, at det vakte stor Modstand i den militair-bureaukratiske Veir, at vedkommende Minister tilfidsatte Mænd, som efter gammel Regel var paa det Trin af Stigen, at de skulde tages med; der hørte altsaa en kraftig, energisk Mand til ikke at tage dem. Jeg tror imidlertid, at man ikke altid kan stole paa, at vi ville faae en saa kraftig og energisk Minister, at han tillrods for, hvad Fleertallet i en Stat mener er gammel Regel, vil træffe slige Foranstaltninger, og altsaa siger jeg endnu: dette er et Bevis, som Ingen kan afvise, for, at der kan være saadanne Systemforandringer i en eller anden Retning, hvor en eller anden Minister er nødt til at afvige fra det Almindelige, og paa en eller anden Maade at søge at slaae sig den fornødne Bistand for at sætte Et eller Andet igjennem; men man kan ikke